

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 września 2012 r.

DOLiS/DEC-832/12/53856, 53861, 53863

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) art. 12 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani E. S., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia [...] maja 2012 r. znak: [...] odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie przetwarzania jej danych osobowych przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. oraz Komendanta Komendy Powiatowej Policji z siedzibą w B,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani E. S., zwanej dalej również Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez Prezesa Sądu Rejonowego w B., zwanego dalej również Prezesem Sądu oraz Komendanta Komendy Powiatowej Policji z siedzibą w B, zwanego dalej również Komendantem Policji.

Skarżąca zakwestionowała legalność przetwarzania jej danych osobowych przez Komendanta Policji w dokumentach stanowiących materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą R.–[...] tj.: w piśmie Centralnej Ewidencji Ludności z dnia [...] sierpnia 2010 r. oraz w piśmie Skarżącej z dnia [...] sierpnia 2010 r. wraz z załącznikiem stanowiącym jej wniosek o usprawiedliwienie nieobecności w dniu [...] sierpnia 2010 r. w Komendzie Powiatowej Policji

w B. Odnosząc się natomiast do przetwarzania jej danych osobowych przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. Skarżąca wskazała, iż za niezgodne z prawem uważa udostępnienie jej danych osobowych zgromadzonych w aktach postępowania toczącego się pod sygnaturą II W [...] na rzecz Pana E. P..

Wobec powyższego Skarżąca wniosła do organu ochrony danych osobowych żądanie wydania wobec Komendanta Policji oraz Prezesa Sądu nakazu cyt.: „usunięcia moich danych osobowych ze sprawy P. E. o sygn. akt R. [...] i II W [...]” oraz o cyt.: „skierowanie przez Generalnego Inspektora do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa”.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujące okoliczności faktyczne.

- 1) Pismem z dnia [...] czerwca 2010 r. Komenda Powiatowa Policji w B. powiadomiona została o wykroczeniu niedopełnienia przez Panią E. S. i Pana E. P., zamieszkujących w lokalu położonym w B. przy ul. S, obowiązku meldunkowego. W związku z powyższym podjęte zostały czynności wyjaśniające w ww. sprawie, która zarejestrowana została pod sygnaturą R. [...]. W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego zostało do Skarżącej skierowane wezwanie do stawiennictwa w ww. Komendzie Policji w celu jej przesłuchania.
- 2) Pismem z dnia [...] sierpnia 2010 r., w odpowiedzi na ww. wezwanie z dnia [...] sierpnia 2010 r. Skarżąca zwróciła się o usprawiedliwienie swojej nieobecności w dniu [...] sierpnia 2010 r. Swoją absencję uzasadniła złym stanem zdrowia załączając na potwierdzenie tej okoliczności kserokopię wyniku badania ultrasonograficznego z dnia [...] maja 2006 r. i z dnia [...] lipca 2010 r.
- 3) W toku prowadzonego postępowania Policja dokonała rozdzielenia sprawy R.-[...] dot. Pani E. S. i Pana E. P. na dwie odrębne, prowadzone pod sygnaturami R.-[...] (w odniesieniu do Pana E. P.) i R.-[...] (w odniesieniu do Pani E. S.). Wniosek o ukaranie dotyczący Skarżącej skierowany został do Sądu odrębnym pismem wraz z aktami sprawy Nr R.-[...] stanowiącymi powielenie akt Nr R.-[...]. Sprawa przeciwko E. S. została zarejestrowana przez Sąd pod sygnaturą II W [...], zaś przeciwko Panu E. P. pod sygnaturą II W [...]. Akta obydwu czynności wyjaśniających w dniu [...] września 2010 roku zostały skierowane do Sądu Rejonowego w B. wraz z wnioskami o ukaranie ww. osób.
- 4) Pismem z dnia [...] listopada 2010 r. Pan E. P. wystąpił do Sądu Rejonowego w B. [...] Wydziału Karnego o wydanie kserokopii dokumentów z akt swojej sprawy, w tym, cyt.: „zapytania z Centralnej Ewidencji Ludności w sprawie E. S. z dn. [...] 08.2010 r.” oraz cyt.: „pisma E. S. z dn. [...] 08. 2010 r. z załącznikiem”. Dokumenty te zostały udostępnione. Ponadto, akta postępowania były Panu E. P. udostępnione przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. w dniu [...] października 2010 r. i [...] kwietnia 2011 r. oraz przez Prezesa Sądu Okręgowego w B. w dniu [...] lutego 2011 r. w związku z rozpatrywaniem jego zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia [...] stycznia 2011 r. w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku nakazowego.
- 5) Odnosząc się do zarzutów Skarżącej Komendant Policji złożył organowi ochrony danych osobowych wyjaśnienia, w których wskazał, iż prowadzone były w trybie art. 54 kpw czynności wyjaśniające w sprawie niedopełnienia obowiązku meldunkowego przez Pana E. P. (R.-[...])

oraz Skarżącą (R.-[...]). Jak wyjaśniono, cyt.: „Z uwagi, że czynności podjęto z jednego zawiadomienia, taki sam był czasookres czynu i jego kwalifikacja a oboje wskazanych sprawców od wielu lat zamieszkiwało, w konkubinacie, pod jednym adresem, więc sprawy były prowadzone »bliźniaczo«. Uzyskiwane materiały były kopiowane do akt co jest zgodne z metodologią prowadzenia czynności wyjaśniających”.

- 6) W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych Prezes Sądu Rejonowego w B. wskazał natomiast, iż przetwarza dane osobowe Skarżącej m. in. w ramach postępowania prowadzonego w sprawie Pana E. P. o wykroczenie z art. 147 § 1 Kw (II W [...]) oraz, że sprawa ta cyt.: „zarejestrowana została w tutejszym Sądzie na podstawie wniosku o ukaranie skierowanego przez Komendę Powiatową Policji w B. przeciwko E. P. o wykroczenie z art. 147 § 1kw. tj o niedopełnienie obowiązku meldunkowego. Wraz z wnioskiem o ukaranie przekazane zostały przez oskarżyciela akta sprawy z postępowania wyjaśniającego nr R.-[...] prowadzonego równocześnie przeciwko E. S. o wykroczenie z art. 147 § 1 kw.” W ramach przedmiotowych wyjaśnień wskazano ponadto, iż opisane dokumenty dotyczące Skarżącej są przetwarzane przez Sąd jako dowody w sprawie, które wpłynęły do Sądu wraz z aktami sprawy oraz wnioskiem o ukaranie i zgromadzone zostały w ramach postępowania wyjaśniającego R.-[...] prowadzonego przez Komendę Powiatową Policji w B., w którym to postępowaniu Pani E. S. traktowana była jako osoba podejrzana o popełnienie wykroczenia razem z Panem E. P. o niedopełnienie obowiązku meldunkowego.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia [...] maja 2012 r. sygn. [...], mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie przetwarzania danych osobowych Pani E. S. przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. oraz Komendanta Komendy Powiatowej Policji w B..

W ustawowym terminie Pani E. S. wniosła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W jego uzasadnieniu Skarżąca wskazała, iż w jej „ocenie decyzja taka jest krzywdząca, albowiem, w związku z tym, że z dniem 01.01.2010r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 02.12.2009r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją zadań przez Policję /Dz. U. Nr. 223 poz. 1777/, które uchylły art. 49 ustawy z dnia 10.04.1947. o ewidencji ludności i dowodach osobowych, obligujący policję do sprawowania kontroli nad wykonywaniem obowiązku meldunkowego, to policja jako właściwy organ na podstawie uchylonego art. 49, utraciła od 01.01.2010r. i legitymację prawną do występowania jako oskarżyciel publiczny na podstawie art. 17 § 1 kpw. z wnioskiem o ukaranie odnośnie obowiązku meldunkowego na podstawie art. 147 § 1 czy § 2 kw. i dlatego policja nie mogła mnie oskarżyć w niniejszej sprawie w 2010 r. jako oskarżyciel publiczny i dlatego również bezpodstawnie gromadziła i przetwarzała moje dane osobowe w sprawie rzekomego mego popełnienia i wykroczenia z art. 147 kw. (...) Ponadto Skarżąca podniosła zarzut, iż funkcjonariusz policji Pan S. D. udostępnił matce Pana E. P. jej dane osobowe o stanie zdrowia, a mianowicie informację o „mojej wstydlivej chorobie tj. »o [...]«”. Reasumując natomiast wskazała, że „przetwarzanie moich danych osobowych przez Komendanta Komendy Powiatowej w B. jak i przez

Prezesa Sądu Rejonowego w B. nie znajdowało podstaw prawnych w przytoczonych powyżej powszechnie obowiązujących przepisach prawa i dlatego też decyzja GIODO z dnia 25.05.2012r. również nie ma podstaw prawnych i bytu. Dlatego też biorąc powyższe pod uwagę mój wniosek o usunięcie moich danych osobowych i moich danych wrażliwych o stanie zdrowia ze sprawy P. E. jest konieczny i zasadny. Również i bezpodstawnie Sąd wydał ksero moich danych osobowych z dnia [...].08.2010r. i ksero mojego usprawiedliwienia z dnia [...].08.2010r. wraz z załącznikami z dnia [...].05.2006r. i z dnia [...].07.2010r. na podstawie i art. 128 § 2 kpk”.

W dniu [...] sierpnia 2012 r. do akt niniejszego postępowanie wpłynęło pismo Skarżącej, w którym zarzuciła ona Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych niepodjęcie czynności wyjaśniających, mianowicie nie odebrania od Komendanta Powiatowej Policji w B. wyjaśnień w zakresie dlaczego „policjant S. D. poinformował Panią P. N. o mojej wstydlivej chorobie tj. [...] tj. danych wrażliwych”, z czego uczyniła zarzut we wniosku o ponowne rozpatrzenie, jak również nie zażądania opinii prawnej w zakresie czy uchylenie art. 49 ustawy z dnia 10.04.1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, pozbawiło Policję możliwości występowania jako oskarżyciel publiczny z wnioskiem o ukaranie odnośnie obowiązku meldunkowego oraz opinii prawnej „czy na mocy art. 28§1, art. 9§1 i art. 90kpw z wnioskiem o nakazanie z dnia [...].09.2010r. droga do rozpoznania sprawy w postępowaniu zwyczajnym, bez wydania postanowieni o którym mowa w art. 92§3 pkt 2 kpw była zamknięta dla Sądu a tym samym czy Sąd mógł gromadzić i przetwarzać moje dane osobowe w sprawie rzekomego mego popełnienia wykroczenia z art. 147§1 kw.”

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

W niniejszej sprawie Skarżąca przedmiotem swojej skargi uczyniła zarzut przetwarzania jej danych osobowych przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. oraz Komendanta Komendy Powiatowej Policji w B., a dokładnie nielegalności przetwarzania jej danych osobowych przez Komendanta Policji w dokumentach stanowiących materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą R.–[...] tj.: w piśmie Centralnej Ewidencji Ludności z dnia [...] sierpnia 2010 r. oraz w piśmie Skarżącej z dnia [...] sierpnia 2010 r. wraz z załącznikiem stanowiącym jej wniosek o usprawiedliwienie nieobecności w dniu [...] sierpnia 2010 r. w Komendzie Powiatowej Policji w B. oraz udostępnieni przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. jej danych osobowych zgromadzonych w aktach postępowania toczącego się pod sygnaturą II W [...] na rzecz Pana E. P..

Przetwarzanie danych osobowych może być uznane za zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych wykaze spełnienie co najmniej jednej z materialnych przesłanek przetwarzania danych osobowych, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania tzw. „zwykłych” danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest

dopuszczalne m. in. wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2).

Odnosząc się natomiast do przetwarzania tzw. sensytywnych danych osobowych wskazać należy, iż w myśl art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy, zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Powołany przepis wprowadza zatem zakaz przetwarzania, a co za tym idzie, udostępniania danych odnoszących się do orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym. Zgodnie zaś z przepisem art. 27 ust. 2 ustawy, przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne m. in. jeżeli: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę na piśmie, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), przepis szczególnie innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony (pkt 2).

Mając na uwadze powyższe ponownie wskazać należy, iż przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych Skarżącej zarówno przez Prezesa Sądu jak i Komendanta Policji stanowi art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy – jeśli chodzi o zwykle dane osobowe Skarżącej i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy – jeśli chodzi o dane sensytywne odnoszące się do stanu jej zdrowia.

Podkreślić należy, iż zgodnie z konstytucyjnie uregulowaną zasadą legalizmu, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Ramy dla aktywności procesowej Sądu, prowadzącego postępowania w sprawach o wykroczenia, oraz dla Policji, prowadzącej w tych sprawach czynności wyjaśniające, określają przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r., Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r., Nr 133, poz. 848 z późn. zm.), zwanej dalej Kpw, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r., Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), zwanej dalej Kpk oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r., Nr 287, poz. 1687 z późn. zm.).

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych to właśnie w normach wynikających z ww. aktów prawnych znajdują uzasadnienie kwestionowane przez Skarżącą działania ww. podmiotów.

Wskazać w tym miejscu należy, iż bez znaczenia dla przedmiotowego postępowania pozostaje fakt uchylenia w dniu 1 stycznia 2010 r. art. 49 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności (Dz. U. 2006 Nr 139, poz. 993), albowiem to nie z tej normy prawnej wynika uprawnienie Komendy Powiatowej Policji w B. do zebrania danych niezbędnych do sporządzenia i wystąpienia w charakterze oskarżyciela publicznego z wnioskiem o ukaranie Skarżącej. Podstawą prawną wystąpienia w takim wnioskiem stanowi bowiem art. 17 § 1 Kpw, zgodnie z którym oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest Policja, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Komendę Powiatową Policji w B. jest natomiast art. 54 Kpw, który stanowi, iż w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie oraz zebrania danych niezbędnych do sporządzenia wniosku o ukaranie, Policja

przeprowadza czynności wyjaśniające. Czynności te w miarę możliwości należy podjąć w miejscu popełnienia czynu bezpośrednio po jego ujawnieniu i zakończyć w ciągu miesiąca (§ 1). W stosunku do osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 74 § 3 i art. 308 § 1 Kodeksu postępowania karnego (§ 5). Jednocześnie z art. 14 ust. 1 ustawy o Policji wynika, iż w granicach swych zadań Policja w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń wykonuje czynności: operacyjno – rozpoznawcze, dochodzeniowo – śledcze i administracyjno – porządkowe.

Zaakcentować trzeba, iż postępowanie toczące się w sprawie Pani E. S. i Pana E. P. toczyło się w związku z pozyskaniem przez Policję informacji o niedopełnieniu przez nich obowiązku meldunkowego a dowody zgromadzone w sprawie wiązały się z przeprowadzaniem przez ten podmiot czynności wyjaśniających. Prowadzenie zatem przez uprawniony podmiot postępowania wyjaśniającego, a co za tym idzie przetwarzanie danych osobowych w związku z tokiem tego postępowania, uznać należy za zgodne z przepisami ustawy. Niemożliwym byłoby bowiem bez przetwarzania tych danych zrealizowanie przez podmiot powołany do ścigania wykroczeń ustawowo zleconych zadań.

Odnosząc się zaś do przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Prezesa Sądu Rejonowego

w B., wskazać należy, iż w myśl przepisu art. 9 § 1 Kpw, w sprawach o wykroczenia w pierwszej instancji orzeka sąd rejonowy, z zastrzeżeniem spraw określonych w art. 10. Zgodnie zaś z przepisem art. 38 § 1 Kpw, do czynności procesowych prowadzonych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia stosuje się odpowiednio także przepisy art. 95, 100 § 1 i 6 zdanie pierwsze, art. 105, 107, 108, 116-134, 136-142, 156 § 1-4, art. 157, 158, 160-166, 476 § 2 Kodeksu postępowania karnego, a gdy sąd orzeka jednoosobowo, również przepisy art. 109-114 i 115 § 1, § 2 zdanie pierwsze oraz § 3 Kodeksu postępowania karnego. W myśl natomiast powołanego przepisu art. 156 § 2 Kpk, na wniosek oskarżonego lub jego obrońcy wydaje się odpłatnie kserokopie dokumentów z akt sprawy. Kserokopie takie można wydać odpłatnie, na wniosek, również innym stronom, podmiotowi określonymu w art. 416, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kwestionowane działanie Sądu, polegające na udostępnieniu na wniosek Pana E. P. będącego obwinionym, informacji zawartych w aktach postępowania toczącego się w jego sprawie (w których przetwarzane były także informacje odnoszące się do Skarżącej, z uwagi na okoliczność, iż materiał dowodowy gromadzony przez oskarżyciela odnosił się także do niej) odbyło się z zachowaniem norm prawnych wynikających z ustawy i wiązało się z realizowaniem przez Sąd obowiązku nałożonego mocą przepisu ustawy.

W kontekście powyższego, na marginesie jedynie wskazać należy, iż realizacja przez Sąd obowiązku o którym stanowi art. 156 § 2 Kpk, tj. zapewnienie obwinionemu możliwości zaznajomienia się z aktami sprawy stanowi niezbędny warunek realizacji prawa do obrony. Zatem, w kontekście przedstawionej przez Skarżącą sprawy, stwierdzić należy, iż dopóki akta postępowania udostępniane są przez Sąd osobom do tego upoważnionym, tj. w analizowanym przypadku obwinionemu w sprawie, to zachowanie to jest zgodne z prawem.

Reasumując, przetwarzanie danych osobowych Pani E. S. przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. jak i Komendanta Komendy Powiatowej Policji w B., w toku toczących się przed nimi postępowań w sprawie o niedopełnienie obowiązku meldunkowego przez Panią E. S. i Pana E. P. znajdowało podstawy w przytoczonych wyżej powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Odnosząc się zaś do zarzutów Skarżącej dotyczących nie niepodjęcia przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych czynności wyjaśniających, mianowicie nie odebrania od Komendanta Powiatowego Policji w B. wyjaśnień w zakresie dlaczego „policjant S. D. poinformował Panią P. N. o mojej wstydlivej chorobie tj. [...] tj. danych wrażliwych”, z czego uczyniła zarzut we wniosku o ponowne rozpatrzenie, jak również nie zażądania opinii prawnej w zakresie czy uchylenie art. 49 ustawy z dnia 10.04.1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, pozbawiło Policję możliwości występowania jako oskarżyciel publiczny z wnioskiem o ukaranie odnośnie obowiązku meldunkowego oraz opinii prawnej „czy na mocy art. 28§1, art. 9§1 i art. 90kpw z wnioskiem o nakazanie z dnia [...]09.2010r. droga do rozpoznania sprawy w postępowaniu zwyczajnym, bez wydania postanowieni o którym mowa w art. 92§3 pkt 2 kpw była zamknięta dla Sądu a tym samym czy Sąd mógł gromadzić i przetwarzać moje dane osobowe w sprawie rzekomego mego popełnienia wykroczenia z art. 147§1 kw.”, wskazać należy, iż konieczność taka nie wynikała z przeprowadzonego w tej sprawie postępowania administracyjnego. Jeszcze raz zaznaczyć należy, iż Skarżąca przedmiotem swoje skargi uczyniła zarzut nielegalność przetwarzania jej danych osobowych przez Komendanta Policji w dokumentach stanowiących materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą R.–[...] tj.: w piśmie Centralnej Ewidencji Ludności z dnia [...] sierpnia 2010 r. oraz w piśmie Skarżącej z dnia [...] sierpnia 2010 r. wraz z załącznikiem stanowiącym jej wniosek o usprawiedliwienie nieobecności w dniu [...] sierpnia 2010 r. w Komendzie Powiatowej Policji w B. oraz udostępnieni przez Prezesa Sądu Rejonowego w B. jej danych osobowych zgromadzonych w aktach postępowania toczącego się pod sygnaturą II W [...] na rzecz Pana E. P.. Przeprowadzone w sprawie postępowanie wyjaśniające ukierunkowane było zatem na ustalenie podstawy prawnej przetwarzania jej danych osobowych przez ww. podmioty we wskazanym przez nią zakresie. Wniosek Skarżącej wyznaczył zatem granice sprawy administracyjnej, w ramach których organ mógł działać i rozstrzygać, i w których wydał decyzje z dnia [...] maja 2012r. sygn. [...]. Opisany na wstępie niniejszego akapitu zarzut, nie był podniesiony w piśmie inicjującym przedmiotowe postępowanie. Skarżąca przedstawiła go dopiero we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a więc po wydaniu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ww. decyzji. Wspomniane wnioski dowodowe Skarżąca zgłosiła natomiast dopiero w piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r. Kwestia udostępnienia danych osobowych szczególnie chronionych Skarżącej przez funkcjonariusza policji Pani N. P. nie była przedmiotem postępowania wyjaśniającego zainicjowanego przez Skarżącą, a jej wnioski dowodowe nie zostały uwzględnione, albowiem przedmiot postępowania określony pierwotną skargą może być rozszerzany, a wniosku dowodowe składane, wyłącznie do czasu rozstrzygnięcia sprawy decyzją.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).